

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

*П.Т. Саблук, д.е.н., проф., академік УААН,
директор ННЦ “Інститут аграрної економіки”, Герой України*

Шановні колеги, друзі! Від науковців Національного наукового центру “Інститут аграрної економіки” і від себе особисто вітаю Ваш університет з присвоєнням статусу національного. Ми радіємо цій події. Радує й те, що нинішнє і колишнє керівництво університету знаходять спільну мову в інтересах успішного виконання покладених на нього функцій, подальшого розвитку Вашого навчального закладу. Адже статус «національний університет» – це перш за все велика відповідальність. Вважаємо, що це велике досягнення вашого колективу, вашого керівництва, яке впевнено дивиться в майбутнє, планує багато потрібних справ. В університеті вже відкрито Раду по захисту кандидатських дисертацій економічного профілю, а це сприятиме формуванню наукових шкіл, підвищуватиметься імідж університету, як це і належить установі в статусі національної.

Як відомо, з метою об’єднання наукових сил економічного профілю в 1998 році було створено Всеукраїнський конгрес вчених економістів-аграрників, щоб розглядати широке коло питань агроекономічної проблематики, які потребують спільного вирішення. Серед них питання підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва, розвитку форм господарювання, сільських територій, освоєння ринкової системи господарювання, ринку землі та ін. При цьому ми виходили з того, що держава не буде розвиватися, якщо не розвиватимуться територія і, в першу чергу, сільське господарство. Тому я підтримую одного з керівників Вашої області – Григорія Михайловича, що турбота про село повинна стати головним пріоритетом для всіх. З цією метою ми проводимо регіональні конгреси, щоб почути думки з місць – спеціалістів сільського господарства, керівників, науковців. Вашій увазі пропонується доповідь академіка УААН Віктора Яковича Месель-Веселяка “Організаційно-економічні трансформації в аграрному виробництві”.

Нам важливо почути думки присутніх. Мене особисто хвилює недостатнє знання економічних основ розвитку суспільства з боку влади і господарських структур. Усуненню цього недоліку має слугувати проведення регіональних конгресів. Річні збори Конгресу скликаються саме для того, щоб знати і визначати потреби сільських населених пунктів, його людей, навчати їх оволодіти економічними методами господарювання. Хочу відзначити, що регіональні конгреси

дедалі впевненіше утверджуються як форма спілкування, обміну думками, прийняття виважених рішень. Причому формуються і утверджуються аграрно-економічні центри науки: Житомир, Вінниця, Харків, Луганськ, Миколаїв, Львів. Сподіваюся, що в результаті дискусій в цих центрах ми виробимо і знайдемо економічні інструменти і механізми господарювання, вирішення агроекономічних проблем в усіх областях України.

Бажаю нашому зібранню плідної роботи, успіхів у діяльності університету, де ми зібралися, його керівництву і ректору. Переконаний, що ми і далі будемо наполегливо працювати над розв'язанням усіх проблемних питань, а сьогодні тих, що передбачені програмою нашого конгресу.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ РЕФОРМУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ

*Месель-Веселяк В. Я., д.е.н., проф., акад. УААН,
заст. директора ННЦ „Інститут аграрної економіки” УААН,
заслужений діяч науки і техніки України*

Реформування сільського господарства розпочалося з прийняття 18.12.1990 р. постанови Верховної Ради України „Про земельну реформу”, якою всі землі України оголошувалися з 15 березня 1991 р. об'єктом земельної реформи, завданням якої був перерозподіл земель з одночасною передачею їх у приватну та колективну власність, а також у користування підприємствам, установам і організаціям з метою створення умов для рівноправного розвитку різних форм господарювання на землі, формування багатокладної економіки, раціонального використання й охорони земель.

Провідна роль у реформуванні сільського господарства відводилася введенню приватної власності на землю і на цій основі формувалися господарські структури ринкового типу: селянські та фермерські господарства, сільськогосподарські підприємства.

Вперше на теренах бувшого радянського союзу категорія приватної власності на землю була врегульована Законом України „Про селянське (фермерське) господарство” (20.12.1991 р.), проект якого опрацьовано в Інституті, а Законом України „Про форми власності на землю” (30.01.1992 р.) поряд із державною запроваджено колективну і приватну форми власності на землю, які є рівноправними. Декретом Кабінету